

УДК 687.023:675.62

АНАЛІЗ ТЕХНІЧНИХ РІШЕНЬ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ ІЗ ШТУЧНОГО ХУТРА

Студ. Т.А. Жмурак, гр. БШЕ-13
Наукові керівники доц. Л.Б. Білоцька
ас. С.Ю. Лозовенко

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою роботи є підвищення конкурентоспроможності та якості швейних виробів із штучного хутра шляхом систематизація та аналізу знань про технічні рішення цих виробів. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити наступні задачі: систематизувати відомості про методи отримання штучного хутра, проаналізувати існуючі види цього матеріалу, його властивості та характеристики, а також визначити вплив зазначених факторів на методи виготовлення швейних виробів із штучного хутра.

Об'єкт та предмет дослідження. Як об'єкт дослідження обрано технологічний процес виготовлення виробів із штучного хутра. Предмет досліджень – вплив технічні рішення швейних виробів із штучного хутра на їх експлуатаційні характеристики.

Методи та засоби дослідження. Дослідження базувалися на основі системного аналізу об'єкту дослідження, методів дискретної оптимізації, експертних оцінок. В процесі виконання етапів досліджень використовувались основні положення теорії та практики проектування швейних виробів. Всі розрахунки та графічна візуалізація роботи проводилися з використанням пакетів прикладних програм Microsoft Office, Хара Х.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Проведено дослідження для виявлення основних властивостей, що визначають якість виробів із штучного хутра. Встановлено властивості та недоліки що забезпечуються процесами виробництва цього матеріалу. За результатами роботи встановлено ділянки виробів які більш піддаються зношуванню. На основі досліджень надано рекомендацію для проектуванню виробів більш стійких до дії негативних факторів.

Результати дослідження. На основі аналізу асортименту штучного хутра систематизовано його різновиди за призначенням, видом основи, способом закріплення ворсу, видом сировини, структурою ворсу, обробкою, зовнішнім виглядом та способом обробки, імітацією, статево-віковою групою.

Виявлено що штучне хутро складається із основи (каркасу) і ворсового покриття. Для ворсового покриття підбирають волокна, подібні за зовнішнім виглядом і властивостями волосяного покриття натуральному хутру. В якості ворсу використовують вовняні, поліамідні і поліефірні волокна.

Штучне хутро виготовляють із будь-якою щільністю ворсового покриття, яке в свою чергу більш рівномірне по висоті і розподілу ніж натуральне хутро.[1]

Недоліками штучного хутра є велике видовження при розриві, високе зминання внаслідок недостатньої пружності, звалювання ворсу, підвищене повітря- і волого проникність. Найбільш низькі теплозахисні властивості має хутро, отримане клейовим способом.

Можливість фарбування штучного хутра в різні кольори, нанесення на його поверхню різних малюнків, різноманітність фактур – все це робить штучне хутро дуже

цікавим матеріалом для модельєра. Композиційно-конструктивне проектування одягу пов'язане з довжиною ворсу. [3]

При виготовленні одягу використовують ниткове з'єднання деталей виконаних машинним чи ручним способом. Для з'єднання основних деталей і вузлів одягу із штучного хутра в залежності від властивостей матеріалу використовують наступні види строчок: двониткову ланцюгову зшивну; трьохниткову ланцюгову обметувальну; однолінійну з човниковим переплетенням на зшивній машині безпосадкового шва; зигзагоподібну, виконують на машинах човникового стібка; одониткову потайну на машині ланцюгового стібка. [2]

При проектуванні швейних виробів із штучного хутра необхідно врахувати здатність матеріалу до стирання і звалювання ворсу, яке збільшується при збільшенні довжини ворсу.

Встановлено ділянки виробів які піддаються найбільшому зносу – край борту, низ рукавів, нижня частина, пілочки в області кишені (в місцях дотику руками), комір в області горловини.

Для запобігання ділянок виробу від розтягування в процесі експлуатації при виготовленні виробів із штучного хутра підвищену увагу приділяють обробці зрізів, по яким прокладають неклеювий пружок. Пружок прокладають по плечовим зрізам, зрізам пройми, горловини, кокеток, по лінії талії (в моделях відрізних по лінії талії, перегину лацкана.

Щоб збільшити надійність і довговічність виробу із штучного хутра, рекомендується на ділянках які піддаються найбільш інтенсивному тертю, проектувати накладки із натуральної або штучної шкіри і замші. Накладки із таких матеріалів можуть мати не тільки функціональне, але і декоративне значення.

Висновки. Таким чином, в ході дослідження систематизовано технічні рішення швейних виробів із штучного хутра на основі аналізу знань про основний матеріал та його властивості, що забезпечуються процесами виробництва цього матеріалу. Проаналізовано відомості про методи обробки основних деталей та вузлів виробів. Встановлено ділянки виробів, які більш піддаються зношуванню. На основі досліджень надано рекомендації для проектування виробів більш стійких до дій негативних факторів. Внаслідок чого, вироби стають більш зносостійкими, надійними та довговічними.

Ключові слова. Швейний виріб із штучного хутра, технологічний процес, штучне хутро.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Конопальцева Н. М. Конструирование и технология изготовления одежды из различных материалов. В 2 ч. Ч. 1 : Конструирование одежды : учеб. пособия для вузов / Н. М. Конопальцева, П. И. Рогов, Н. А. Крюкова. – М. : Издательский центр «Академия», 2007. – 255 с.
2. Виготовлення виробів із штучного хутра [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrefs.com.ua/89911-Izgotovlenie-izdeliya-iz-iskusstvennogo-meha.html>
3. Конопальцева Н. М. Конструирование и технология изготовления одежды из различных материалов. В 2 ч. Ч. 2 : Технология изготовления одежды : учеб. пособия для вузов / Н. М. Конопальцева, П. И. Рогов, Н. А. Крюкова. – М. : Издательский центр «Академия», 2007. – 288 с.